

NOTIKUMS

Strūžānu pagasta
pārvaldes
informatīvais izdevums

2021.gada novembris

Daudz laimes, Latvija!!

...Galvenais ir
zemei derēt
Un derēt cilvē-
kiem uz tās,
Lai aiziedami
varam cerēt:

Mūsdziesmai tālāk jālokās,
Mūsmājām jāklūst saulainākām,
Mūstautai sevī drošākai;
Mēs tikai reiz pie viņas nākam,
Mums jāatstāj savs kodols tai.

/ Ā. Elksne/

Novembris nāk ar pelēkā miglā tītiem laukiem, ar piezemētību domās un mūsu Latvijas dzimšanas dienu. Svētkus, neskatoties uz visām grūtībām, cenšamies sagaidīt ar krietni paveiktiem darbiem, ar skaistu svētku rotu, ar gaišām un pozitīvām domām.

Strūžāni šogad, sagaidot Latvijas 103.gadadienu, *sildīsies* rakstainos cimdos. Tie rotā lielās āra dekorācijas pie kultūras nama, greznojas zāles logos. Ciema teritorijā izvietotas arī latvju rakstu zīmes. Svētkiem saposušās visas pagasta iestādes, katra piemeklējot noformējumam kaut ko sirsniņu un skaistu.

Lāčplēša dienā pagasta iedzīvotāji pie āra dekorācijām, pie pagasta un skolas, pie sporta zāles, bija aizdeguši svečītes, pieminot un godinot visus cīnītājus par latvijas brīvību.

Lai mums visiem mīļi un gaiši svētki!

Uzvilksim rak-
stainus cimdos un
apskausim Latviju
cieši, cieši!

Lai laikā, kad nevaram būt kopā pasākumos, mēs vienojamies domās, sirdīs un simboliskos darbos, svinot Latvijas valsts svētkus!

Strūžānu pagasta pārvaldes
vadītāja **Anita Igaune**

Mīļi jo mīļi Latviju dzimšanas dienā sveic PII "Zvaniņš" audzēkņi!

Jaunstrūžānu

sākumskolā, gaidot Latvijas dzimšanas dienu, ar daudziem skolēnu darbiņiem radīta īpaša svētku sajūta!

Par pastnieka somu, puķēm un dzīvi...

Dzīļa pārlicībā varu teikt, ka pastnieks visos laikos ir bijis gaidītākais cilvēks gan attālakās mājās, gan ciemu un pilsetu centros, jo tieši pastnieks aiznes vēstuli, avīzi un žurnālu, paciņu, izmaksā naidīgu pensionāram... Darba pienākumu ir daudz, reizēm pietrūkst laika, gadās pārpratumi un pārņem stress un nobirst pa asarai, bet tik un tā... "pastnieka soma" ir ļoti liela vērtība, jo tajā ielikta cilvēca, atbildība un vēlme palīdzēt.

Strūžanos pastnieka somu jau četrdesmit divus gadus nes GUNTA SILAGAILE, cilvēks ar dzīves dzirksti, ļoti lielu darba pieredzi, mainoties un pielāgojoties visām pārmaiņām, mācoties un apgūstot arvien ko jaunu pasta sistēmas attīstība. Sagaidot Latvijas 103.gadadienu, Gunta šogad tika izvirzīta un pēc tam apstiprināta Atzinības raksta saņemšanai Rezeknes novada nominācijā "Ekonomika un tautsaimniecība".

Aicināju Guntu uz nelielu sarunu, kurā viņa labprāt padalījās ar piedzīvoto un pārdzīvoto savā pastnieces karjerā šo daudzo darba gadu garumā.

- Kā Tu nonāci pie izvēles kļūt par pastnieci? -

"Esmu meitene no Stoļerovas. Kad mācījos skolā, Stoļerovas pastā strādāja mana tante, un es pēc skolas bieži gāju pie viņas ciemos. Pastā tad man likās kaut kas īpašs. Smaržoja pēc avīzēm, varēju pirmā aplūkot jaunākos žurnālus, pastā vienmēr bija cilvēku rosiņa, jo katrs nāca ar savu vajadzību. Tante citreiz iedeva *pastrādāt* - pārskatīt markas, aplokšnes, apsveikuma kartiņas. Man tas ļoti patika. Un tad man likās, kas tad tur – vieglāka darba kā pastniekam jau nemaz nevar būt... Gadiem ejot esmu nonākusi pie pavisam citas atziņas.

Pēc vidusskolas aizgāju mācīties uz Rīgas tehnisko skolu, kur viena gada laikā toreiz varēja apgūt pasta operatora amatu. Pēc tam bija prakse, un mani nozīmēja uz Strūžāniem. Praksi uzsāku 1979.gada aprīlī, bet no 26.jūlija tiku pieņemta pastāvīgā darbā Strūžānu pasta nodaļā."

- Vai sākums bija tikpat viegls, kā iedomāts? -

"Nebūt ne. Sakumā bija otra, vecāka kolēģe, bet pēc tam viņa slimības dēļ darbu pameta. Paliku viena ar teorētiskajām zināšanām, bet galīgi bez pieredzes. Visu vajadzēja *iztaustīt* pašai, soli pa solītim. Tajos laikos cilvēki ļoti daudz sūtīja preses izdevumus, gan latviešu, gan krievu valodā, ar roku rakstīju kvītis, aizpildīju blankas, tāpat bija uzreiz jāapgūst naudas pārvedumi. Viss nāca pamazām. Jā, arī asaru tika daudz izraudāts, kur nu bez tā..."

Pēc kāda laika pasta sistēmā sāka ienākt pirmie kases aparāti, mūsu gadījumā tas bija "Oņega", milzīga metāla kaste. Kad nokārtoju eksāmenu šī aparāta apgūvē, apliecībā ierakstīja, ka nokārtots uz "otlično" (teicami)."

- Arī preses izdevumu, vēstuļu un citu sūtījumu iznēšana bija Tavā pārziņā? -

"Jā, desmit gadus smagā pastnieka soma ir bijusi mana "kolēģe" dienu no dienas. Un tā tiešām bija smaga. Reizēm pat viss nesatīpa vienā piegājienā. Tad nācu atpakaļ uz pastu, savietoju atlikušo un devos ceļā vēlreiz. Ja saskaitītu tos kilometrus, kas pa ciemu un pagastu nostaigāti, laikam sanāktu ļoti iespaidīgi skaitļi!"

- Mūsdienu pasts ir tehnoloģiski attīstīta sistēma, ko vajadzēja apgūt, iemācīties, lai varētu pilnvērtīgi strādāt? -

"Protams. Ik pa laikam zināšanas tiek papildinātas dažādosursos un semināros, jo mūsdienās neko nevar izdarīt bez jaunāko tehnoloģiju un programmu apguves. Viss elektroniski, viss datorizēti.

Bet, kad sāka parādīties pirmie datori, mums sarīkoja kursus Rēzeknē. Ļoti grūti gāja. Eksāmenus kārtojām vairākas reizes, kamēr nokārtojām, jo mājās tad datoru nebija praktiski nevienam, un līdz ar to kursos iemācīto teorētisko un praktisko fiziski nebija kur atkārtot. Līdz nākamajai nodarbībai viss atkal bija aizmirsies. Toties atceramies, kāda sajūsma valdīja grupā, kad beidzot datoru pamatapgūves sertifikāts bija rokā!"

- Agrāk cilvēki ļoti daudz rakstīja un sūtīja vēstules, apsveikumus dažādos svētkos... Kā ir tagad? -

"Viss ļoti, ļoti sarucis. Jā, notiek oficiālo vēstuļu aprīte. Ar roku rakstītas vēstules un apsveikumus vairāk piekopj vecākā paaudze. Mūs jau ir pārņēmušas tehnoloģijas. Uzrakstām pāris rindiņas dzimšanas dienā, ziemassvētkos, nospiežam pogu un... Jā, ātri, ērti, bet... bezpersoniski. Tas tā, pieklājības pēc, bet *sirds tur iekša visbiežāk nav.*"

- Pastnieka darbā Tev jābūt ne tikai tiešo pienākumu veicējai, bet arī mazliet psihologam, padomdevējai, uzklaustājai. -

"Cilvēki ir ļoti dažādi. Esmu uzklaustījusi gan uzslavas, gan pārmetumus, gan lamāta vārda tiešā nozīmē. Ļoti bieži cilvēki nesaprot, ka dators var tehniski *uzkarties*, un tad nav iespējams veikt ne naudas izmaksas, ne pieņemt pakalpojumu apmaksu un pat avīzi pārdot. Klients neiedziļinās procesā. Ne jau es savedu kārtībā datoru tehniskās kļūmes, bet vainīga palieku noteikti, un tad mani var lamāt, apsaukt, cik nu kuram tā "iekšējā kultūra" dziļā. Bet visam ir jābūt tikt pāri, arī asarām un aizvainojumiem. Tāpat kā jābūt pieklājīgi un ar smaidu noreāģēt uz jebkuru klienta izteikumu. Dzīve norūda. Ja tā nebūtu, jau sen noteikti nestrādātu šo darbu"

- Cik plašs ir Tavš darba lauks? -

"Naudas izmaksas (pensijas, pabalsti). Pieņemu maksājumus par dažādiem pakalpojumiem (televīzija, internets, kredītu nomaksa, komunālie pakalpojumi). Naudas pārvedumi, paku, sīkpaku nosūtīšana un saņemšana. Preses izdevumu abonēšana. Tāpat pastā iespējams iegādāties gan dažādas saimniecības preces, gan dārzenus un puķus sēklas pavasarī. Mums ir uzlikts mēneša plāns naudas ieņēmumiem, tāpēc aprītē nāk klāt daudzas un dažādas, ar pastu nesaisītās preces."

- Kāds ir tavš vaļasprieks no darba brīvajā laikā? -

"Man ir divas sirdslietas – puķes un adīšana. Nu patīk man ņemties ar puķēm. Ir daudz peoniju šķirņu. Savairojušās lilijas, gladiolas, dālijas, miķeliši. Tagad esmu *ieciklējusies* uz mārtiņrozēm. Dalos ar cilvēkiem, lai arī viņu dārzos būtu kāds smukums. Atdodu, uzdāvinu stādus. Tas man sagādā lielu prieku. Adīšanai vairāk tiek atvēlēti ziemas mēneši. Klasiski - cimdi, zeķes, citreiz vēl ko *uzfantazēju*."

- Tu vienmēr esi bijusi pagasta kultūras dzīves aprītē, dziedājusī divos ansambļos, dejojusī linijdejas, apmeklėjusī visus kultūras pasākumus. Vai šajā laikā sirdij nepietrūkst šo aktivitāšu? -

"Ļoti pietrūkst. Kādu laiku biju *izķeritusi* no aktīvās dalības amatierkolektīvos – laika trūkuma un veselības problēmu dēļ, bet nu domāju, ka atkal nāks dziedāt, jo es esmu tas cilvēks, kuram *barību* vajag ne tikai miesai, bet arī dvēselei. Tik ļoti pietrūkst mums šajos covid laikos kaut mazākās kopāšanās. Paliekam pavisam sevī ierāvušies, reizēm sajūta, ka mežoniģi."

- Ja vēlreiz vajadzētu sākt no gala, tagad zinot visus pasta darba plusus un minusus, vai izvēlētos to pašu ceļu?-

“Droši vien, ka jā, jo man patīks savs darbs, patīk būt starp cilvēkiem savā darba ikdienā, palīdzēt viņiem. Ir milzīgs gandarījums, kad spēj izdarīt sava klienta labā maksimumu un redzi viņa acīs pateicību. Cilvēku paldies ir vislielākais novērtējums manam darbam.”

Sagaidot Latvijas svētkus, gribu vēlēt Guntai veselību un izturību viņas nebūt ne vieglajā darbā! Lai prieku sagādā gan darāmais darbs, gan ģimene, lai vienmēr tikai patīkamas rūpes! Un lai spēks nest *pastnieka somu* vēl daudzus gadus!

Ar Guntu Silagaili sarunājās Leokādija Razgale

***

Sagaidot Latvijas svētkus, PII “Zvaniņš” teritorijā uzstādīta jauna nojume bērniem, bet Sporta ielas posms gar Miera 1 māju ticis pie jauna asfalta klājuma

Izdevējs - Stružānu pagasta pārvalde
Teksts un datorsalikums - Leokādija Razgale

Rudens krāsu varavīksne!

Oktobris mūs šogad palutināja gan ar siltumu un saulīti, gan ar brīnumaini mirdzošo lapu zeltu. Pēc vējainā un drēgnā septembra ziedēšanai sasparojās rudens un daudzas vasaras puķes.

Divu nedēļu garumā, līdz pat lokdaunam, Stružānu kultūras namā bija apskatāma ziedu, dārzeņu un citu dabas velšu izstāde „RUDENS KRĀSU VARAVĪKSNE!”

Izstādē varējām apbrīnot mārtiņrozes, dālijas, asteres, miķeļlīšus, rozes, laumutītes, rudzupuķes, kliņģerītes, atraitnītes..., ko savos dārzos izaudzējušas „ziedu meitenes” - **Olīta LAMBA, Gunta SILAGAILE, Ināra ELKSNE, Līga AUGSTKALNE, Janīna SKREBELE, Ilze TREIKULE, Alla SPITĀNE, Leokādija RAZGALE.**

Ar oriģināliem augļu un dārzeņu pušķiem iepriecināja **Ērika un Arnita MAZURES. Skolnieces Sofija KOZLOVA un Jevģēnija HAHODKINA** dārzeņus bija pārveidojušas par multfilmu varoņiem.

Rēzeknes novada veco ļaužu pansionāta **Stružānu struktūrvienības darbinieki un iemītņieki** papildināja izstādi ar kopīgi veidotām dabas materiālu kompozīcijām.

Omulīgi oranžie ķirbji, ko uz izstādi atnesa **Karīna CEIRULE, Raisa GERMANE un Mārīte KIRILKO** izstādē ļoti labi ieguļtās „kovbojzēnu un kovbojmeiteņu” tēlos.

Paldies katram, kas ienāca apskatīties un uz mirkli pabūt ziedu krāsu varavīksnē. Lai puķu radītais prieks vairo ptimismu un pozitīvismu ikvienā no mums!

